

Jan Bartuška

Jan Bartuška se narodil v roce 1948 do věřící rodiny vlastníci sedmihektarové hospodářství s množstvím dobytka a také koně, které si pan Bartuška zamiloval. Kvůli kolektivizaci a komunistické nenávisti k věřícím čelila rodina Bartušků velkému množství problémů.

Jednou, když jejich rodina nesplnila dodávku vajec, které jim někdo ukradl, začali na místním Národním výboru hrozit jeho otci:

Bartuška: Dáme na to prokurátora, protože neplníš státem stanovený dodávky, tebe zavřem, ženu zavřem taky a děti dáme do státních dětských domovů.

Díky svému kádrovému posudku měl pan Bartuška problémy při studiu i v povolání.

Bartuška: Co běhalo za mnou, nevím, ale asi to nebylo moc pěkný, když jsem se nemoh nikdy nikam dostat.

V druhé polovině 60. let vystudoval pedagogickou fakultu Jihočeské univerzity a poté musel třikrát k prověřkové komisi, která mu nechtěla dovolit učit.

Při těchto prověrkách se také ptali na jeho cestu s kapelou do Jugoslávie v roce 1969. Na cestě domů se zastavili ve Vídni a pan Bartuška si přečetl rakouské noviny, kde se psalo, jak Lidové milice při prvním výročí okupace v Brně zabily 5 lidí. Po chvíli za ním přišel muž a řekl mu:

Bartuška: Říká: „Vy mluvíte německy, zůstaňte tady.“ No jo, jenže já jsem měl rodiče rád, sourozence taky, tak jsem si říkal: „ Tak já tady zůstanu a co budou dělat s tátou a s mámou a s bráchama.“

A proto se vrátili do Čech.

Nakonec panu Bartuškovu přeci jen učit dovolili. V té době také náhodou poprvé uviděl svůj posudek.

Bartuška: Stálo tam, že jsem schopen dělat vědeckou práci, ale že

jsem málo politicky vyspělej. To je to, co rozhodovalo, jo.

Celou normalizaci pak učil na školách v pohraničí v Horní Plané a v Hořicích. Poté učil na učilišti, kde ho zástupce ředitele připravoval, aby ho v budoucnu nahradil a chtěl po něm, aby vyplnil přihlášku do KSČ. To bylo v září roku 1989 a pan Bartuška už věděl, že to bude průšvih, protože ředitel školy byl kovaný komunista.

Bartuška: Já a KSČ, z rodiny, z rodiny, kde byl katolicej kněz a KSČ. Po tom, co dělali tátovi, to prostě nešlo.

Po dlouhém přemýšlení a odkládání rozhodnutí si řekl:

Bartuška: Strejčku, to byl ten kněz, strejčku, to ti přece nemůžu udělat. No, přišli a řek jsem ne.

Po odmítnutí přihlášky do KSČ se ředitel školy chtěl panu Bartuškoví pomstít, ale za dva týdny naštěstí přišel 17. listopad 1989 a Sametová revoluce, která svrhla komunistický režim. Pan Bartuška pracoval jako místostarosta Českého Krumlova a pak se stal zástupcem ředitele na Biskupském gymnáziu.

A jaké je životní motto pana Bartušky?

Bartuška: Ze lži se nedá žít, ta vás jednou doběhne. Vytáhnou něco, co vás zničí. Nelžete. Nemusíte říkat vždycky úplně celou pravdu, to já jsem dělal, když jsem se nechtěl nechat vystrčit od dětí, ale, prosím vás, nelžete.